

BORBÉLY SZILÁRD

Szabálytalan zsolozsma

(1)

Vesperás**Antifóna**

Mert este lett, a félelem
Erőt vett lelkeinken.
A Végső Napon ágyazunk,
Szívünkben kétely nincsen:
Fölbredünk majd Test szerint. —
Csak addig alszunk ébren.
Ha rossz vagyok, Isten megint.
De nem kell mást, csak kérnem.
S majd visszaalszom én megint...
Akár a Lélek lent a mélyben,
Ahonnan fölkiált, hogy „Végem!”
S a könnyeim az arcomon,
Mint tövisek, szemembe szúrnak,
Míg bánatom a lelkemig hat,
Akár a tűz, akár tüzes vas:
Nem látja Krisztus Voltomat,
S a Gyilkosoknak hódolat!

(2)

Matutium**Responzórum**

Mert mikor a nap alászáll,
eltűnik minden festék.
Amikor a szegény Lázárt
már mindenütt keresték.

Lassú lények hallgatása
zúg, mint súlyos esti ének!
S a Halottnak látására
elhanyaglik már a Lélek.

Krisztus, ő az! aki meghal
mindörökre, ó Remény,
mihez fogjon, aki nem vall,
nincsen már több Költemény!

(3)

Nokturnus

Invitatórium

(...)

Az Elrejtett Kincs példája
eszünkbe juttathatja,
hogy Halálnak prédája,
aki aztat kutatja!

(...)

Benedictus-antifónia

„Nem élni könnyebb!” — Jézus mondta
az Olaj-fák hegyén.

Mikor Halálra várt naponta,
mint egy Cserépedény.

A Lélek olyan, mint a Vétek:
leesik könnyedén

az asztalról, ahol reméltek
borozni: Te meg én.

Míg Teste, melynek kópertája
bepecsételve rég,
már úton van a Boldogságra,
mint egy expresszlevél...

Te jöjj el Este, Rózsakertem
elnémul, mint a Szóm.

Jöjj el Halál, te jöjj el értem,
legyél Te Olvasóm!

(5)

Benedictus-antifónia

Jó Halálnak boldogsága
légy velünk ma éjjel,
hogy ha szívünk nem találna
nyugtót, adj a késsel!

Hogy sokáig ne szenvedjünk
gyilkosok kezébe',

jó Halál, Te jöjj el értünk
Krisztusunk helyébe!

Küldj rablókat, katonákat,
akik tudnak ölni,
hogy feledjük el a fákat,
s mindent, ami földi.

Részlet a *Halotti Pompa*.
Szekvenciák című, a Kal-
ligram Kiadónál az idei
Költészet Napjára megje-
lenő kötetből.